

بعد محمد حضرت یحییٰ آفرین که زبان انسان را
با انواع مثال و در گوشتی حسنه * * * * *
هم در بعضی جسم الناس که مکه استخوان و استخوان
را القصاص لطف و مایه عصب و عصب کرد و استخوان
دره می دهد از هیچ مدان استخوان لطیف مراد حالی
معروض رای محاوره و دامن فصیح زبان و لطفه
سماستان صحیح سان می گرداند * که تو در خاطر خاطر
امر بلا لطف و مظاهر محاسن مد نامرئی اگر سحر
حسب و احاطال نامر اعظم روح دولت و افعال

معنی اسحه در بعضی استعاره مبطون میگردد و مهم
 دور دستان هرا ما مکه در اخصار بعد واقع اند
 مادر اک کهنش می رسد بر تو رتالف آراسگی
 مایه مطالعه آن ابواع کتاب را صراحت بخشد
 و بر طالبان اس فن کار آسان گردد اما لاله مره
 محصل اس سعادت واحد دم و بعد هم
 ارساد مصروف گردد ماما چون اس سحر است
 من مصطلکات رحمة باصاف لطایف معنوی
 آسحه لهد ابر عاب خطای کار فرما موسوم
 بنس انسان فی المصطلکات هدر رسان گردد
 و در شه کهن از دد و صد و هفتاد و هشت نوی
 صلی الله علیه و سلم در شهر محرم الحرام ساریج
 مسن و دویم در مکه مرشد آما دامام رسد
 مامول از سخن سخنان مکه رس و روشن
 صمیران پاک به سن آلیف که هر حاسه نوی

در سبب شوکت و کامکاری نگین حاتم الهی
 و مامداری مروتی مروتی کینو رکشامان مصلحت
 آموزد فرمان روانان مودت الطاف رحمانی مودت
 محمود آسمانی مرجع و مات همهور نعلو نفس و ماکلی
 طیب مهور تحسین خلق یکدای روزگار دل
 روزگار را اسرار مایه اسرار مرکز دایره مروت
 ماصب اعلام مروت قدوه و نسای عالی مقام مرسته
 سبب سعادت دوی الاحرام عید لب گلستان
 معانی گل سرسبد حمسان محمدانی نهاد
 بهر اهل زمان معمار بهر صاحب زمان هم مروت
 فص کسب سرشت گفده روز لطیفه گوا فصیح
 نواب سپهر حیات اسرار الملک سمس الدوله
 سید احمد علی خان بهادر و الفقار جنگ دایم اقباله
 عزم افصانه خطور مودت که تسبیح سبب مروت و صبح
 صطلاحات دایره دهللی در دایره فصیحی اردوی

پس مخمّر طعناست از حق سبیل سله و سبیل آن
 از محرمات اهل ولاست و هم عمر و مادر سبیل طعام
 حاکم گوید آب و آس سارا است و آس ککای ساهمه
 کما به از آست که برای آزار کسی معده مه سارند
 افصح المصنعا مر را در دفع سودا در محو اسر سبیل
 ربانی خاکیان کوند * شعر * محکو مادرش لون داری پس *
 ده سری آس ککای پس * وندین معی
 در فارسان هم سبیل * مولانا طهوری
 بر سری نرماند * شعر * کاسه جو در سبیل بدن
 می آمد رس * کو فلک می بر رکن هر دو
 آس دگر * اودهیو ناسا * هر دو او
 مجهول و دال وای هندی سایی مجهول رسیده
 و سگون را هندی کما به از انواع سبیل که در عالم
 بهائی خطه رکند استادی و مولائی حضرت در فرماند
 * رماعی * کجه آهی گراکی آهی کجه ساهمی * کساهمی

و خطائی در نامه بخنیم عیاس بهو سید بل در اصلاح
 کاوسه * نظم * ای که در آئین معنی پرو ری * سب
 ارا اصف طبع را اگر بر * ارس مکس
 در رس مکس بود که خطائی رفه است آهو مگر *
 بر صفا بر ارباب بصائر او شده نماید که اصطلاحات
 مرفومه اس سحه مینوع است بر دو نوع نوعی
 را بمجادد عوام احصا و نوعی از رور مره
 خواص عالی حال هر چه در محاوره آن دمار
 سب عمل است بر آبی دور دسان سید
 و آنچه در رور مره آن بلاد مروج است عزیزان
 بعد از سیده سمر هندی عبارت از زبان موزون
 دهلی است پس هر چه مطالبی آن ماسد صحیح
 و آنچه در آبی آست عاظم و وسیع مالمه له حرفی حد
 مرفوم بود و ماسعانه الملک الودود *
 هر الف * آس * مالف مودود و سکون

دس سہج ہی لطر محمد ہی سر سر ماند * سمر * عشق
 بی ابرائیس ہی دکھلا آسان * رہ گئی آسو لو آکھس
 آسان * آپس میں رہیا * ہمدہ مہر دودہ و وسیع
 مای عجمی و سکون سس مہما کماہ ار آلودگی
 فق محمد سر ابر ماند * فرد * ہم کہاں نو کہاں
 ہم کہی ہس * کہہ آس ہس دو لو رہی ہس *
 واس محض سمجھو رہاں اس * اوس در حابی *
 نہ و معنی مصطاح کی کماہ ار سردی مارا و دو م
 مراد ار آب و تاب حمری کہ کمال صفا و صاحب
 سہ سہل بر معنی اول مولف راست * برگ
 گل بر ہی ہر ایک اوس سہی بر حابی و ہس * دیکھی
 عالم جو وہ مری عرف اسمانکا * و دو م سر جس
 گوہ * شمع * حرا سک بلبل آہ ہس گل شاحسار پر
 کما اوس بر گئی ہی حمی سس ہمارہ *
 * آگ لندی کو آئی ہس * در محلی گوہ کہ دو سہی

کجھ آہی آہی کجھ سہا ہی * آد روہمہ
 ۲۰ دل دیواہ * کنا کنا کجھ او دہتر ماہی اور مہا ہی *
 او دہتر س محف اول اسب و سہم س معنی مر را
 علی ہی محسہ گوہ * راعی * کنا کنا عرص و ہوس کی دہس
 ہی دلو * کس کس دہس کی او دہتر س ہی دلو +
 دلو س معاش معر طان کہانی ہی * دسا کی
 عرص ملاش کہس ہی دلو * آنکھو ہمیں آہی *
 کناہ ار آمد سکر اگر تہ عمر مار کل سکر اطلاق
 دارد آما سر بر اس سہم مل مولف
 گوہ * شعر * و عوی سحراری ای ہی بہ ہما سر کار کا *
 پی ہی ایک آدھہ گہو ات آنکھو ن سس
 آہی لگی + معنی کف و طاہر اس کہ صمیر لفظ
 کف در محاورہ ہندی سانس استعمال دارد لہذا
 محف و ف بودن آن شب شب سرد کف
 پیدا ہو دہ * آنکھو نکا آہا * کناہ ار آشوب حشم

* آنکس به بهاری دیکھی میں کہا * نور را بخیر ناری
 سودن و هم رعاب ادب اردب دادن
 مصطفیٰ خاں بکرگ گوید * برگس کس میں هرگر
 لاناہیں نظر میں * دیکھی میں سی ماری آخر
 تمہاری آنکس * آنکھ دکھلائی * مرحہ
 چشم ہائی اس کہ در فارسی سبزل موافق
 گوید * دندہ اسخم نہیں ہی حسنگس سی سمرخ سرخ *
 برن ہی کس ہمیں اس آنکہ دکھلائی لگی
 اگادون برلوتما کہانہ ارمقاری کہ در عالم
 رشک لاحق گردولی گوید * شمعہ و حبسی
 نظر آماہیں * سسی اگادون بہ لوتی ہی ولی *
 * آنکھ مولیٰ کی ایک حسر کا احہ مار کر لیا *
 لاناہ اسٹ ار قول ملا مائل سر سکا دگوید
 عرون کو خان تواس میں عفت کی دال کر *
 بکراس آگی سورہو ہم پاس آنکہ ہوید *

بدندان دوسری آرد و بی مکت و توقف رود و مراجعت کند
 محمد یعنی سرگود * خالد مجاهد سوجه کی ماس سسی خاما
 کماهما * آگ لسی مگر آئی ہی نہ آما کماهما *
 و آرتغر سعد ای اسرف سفاد سد
 کہ در اہل و لائ ہم اس اصطلاح مستعمل
 است اسرف گوید * دل رار بہ آن
 سر کس گرفت ورف * در تاجہ اس آرد
 آس گرفت ورف - و اگر گوید کہ در سر
 سعد ارجاع بہ محبت ظاہر است مابہ اصطلاح
 ہندی مطابقت باہ گوئیم و اوسط است کہ در گرفتہ
 ورف واقع شدہ معنی اس معنی است ورف
 شامل ظاہر * آنکہیں لہوادی * کماہ ارجحہ کی
 ہم کہ کمال مگر اس عارض گرد و حصر در
 فرماید * اوس سہاگل کی وعدہ حاملی کو دیکھئی *
 نہ اگر ہی ہس آنکہیں مری اصطلاح سسی *

کت گیس * ایک معنی رہی ہیں ہنس دن ہمیں *
 * آنکھ چھبکی * ماب مقابل سا ورون
 مولف گوید * مثال حسن کی گرمی کی بہری کون
 اب ہو دے * کہ سورج کی ہی ہری ورو
 آنکھ اب چھبکی ہی * آہ تیں کا سا دے * کہا
 ار دشمن اتلی اب مراد وی گوید *
 رندہ رندہ مارچو ہراسی دکھلائی لگا * آسوس کا حساب
 لکلا نہ لوحی کہا نی لگا * آنکھوں میں گھر کرنا *
 اصرار بر نصیبی قول خود نمودن بحال حصص معنی
 مولف گوید * کہانی ہو گھر نہری آنکھوں میں
 ہنس میں کہا * کون مکرادی ہمیں آنکھوں میں گھر کرنی ہو *
 * آسمان میں گرنا * کہا نہ ارہم سہن حسی
 کہ بی سعی دفعہ حاصل شود وندرس خندان
 ساتھ اس سر سمجھاروہ عور اب سہم
 مولف گوید * قطعہ * کو کہ لوکل ہی اور خون تسم *

* او تہائی گمرے * ہرزہ لو او محمول و
 نای ہندی مالک کسدہ و دو سخانی و کاف
 فارسی ہای معروف و راہ ہمالہ مار سہ
 فرخہ است اردردان کہ رو راہ دسترد کنند
 واسطہ سر در افواج سر برد مرزا
 و دفع سو داد رہجو کو لو ال سفل بر صفات
 انبارش فرماید * کسو کا گہستہ کتی و سرائی * کوئی
 ہر و او تہائی گمرہ ای * اتری دیکھو * مدفعہ
 نظرد گو سہ فائدہ محسوسات راستہ * رمائی *
 کل رنگ حسنی شرح کر ماون کو * ستہا ہماچمن
 سر ہو وہ سر و داجو * سہی جو کہا کہ ہی کہ
 ماہ بہار * ہیکر گنا کہی انی اتری دیکھو *
 * ال سی دی تو ہی * کناہ ار بحر خالاب
 آعم ار سکہ در رواں جمعیت گو سہ مار و ال
 پریشانی سر سجا گوید * ہجر کی راہیں ہی آخر

کشد اول سہو رود دم مولف گوید * محاسن سہو
 راب د لگو مسری صورت صا * انگنی سہو بکی
 آکھوں بہن و دھاک د آل کی - آکھوں سلی سلی کرنی *
 کماہ ارکمال ہم کہ اکسر در حال عطر رنگ رو
 معرثو در آگ گوید * در آکھوں سلی سلی کہ دماہی
 و د شوح * سرم سس لوح ہم حسرت سہو بد کہہا کر ہمیں *
 + حرف الاء موحده *

* مک لگی * نصیح اول و سکون کاف ماری
 کماہ ار ماوہ کوئی د سہل سہل سہل مرآ
 رفیع سو داد را وند وی لاہوری گوید * سنی - و ان
 رہتی ہنس صبح سہو لی سام نک * لگی ہی استعار کی
 چار ہر اکو مک * ویکاک سکرار سہو ہمیں معسب
 و ہر ورامعی مصد رہ حاصل واس ظاہر اول لی
 گردہ اند حاکمہ مواوی مہوی فرماہ * اہل د ساکافراں
 مطالب اند * روز شب و حق و در بن بن اند *

طالب رنگ و لو تیرا ہون میں * سرہ اسالی
 حان سمل مچھی * آسمان میں ہیں گراہون میں
 * آدگیہ حورابی * کناہ ار حشم بوستی
 اسب مولف گوید * ایسی کناکی ہی دلاہمی
 ہو یکی حوری * دیکھ کر ہم کو جو نہ آنکھ حور الہی میں *
 * آنکھوں میں کہنکما * در نظر ماگوار گدشتیں
 مولف گوید * حوں استک بو نظرون سی
 کہو مکرہ گرا دیوی * آنکھوں میں سری ساری
 ہر وقت کہنکما ہون * اولچہما دیکا * عمارت
 ار گرداری دل اسب حرا گوید * خوش ہوا
 رہ کی میں عجم میں نہ کہیں * دل المحمدا را کہیں کہیں
 * آنکھوں میں خاک تالہی * مد و معنی
 مصطلح کی آنکھ جس رون را مسالعه تعرف
 چشم حردار حوت کاسہ واس خاصہ فر وسند گان
 عدا را سب و دیکر آنکھ حوری را طرفہ العین دست برد

حالات میانین و اکثر سبیل طرگو بند سرف الہ رس
 مضمون راست * مہ روی نو چہہ مکر آسکل ہوا ہی حسا *
 * مارو حرا کرے حر ہمار ہی ہہ مہسا * ماد ہندی *
 حاوہ دادن ملاف و گدات حر ہرا کہ در جعب
 اصلی مد استہ ماسد را برو گوید * رندگی ہی سہراب کی سی طرح
 * ماد ہندی حساب کی سی طرح * ماد سا *
 بصم اول و نای سددہ مالک کسدہ در محل
 فریب دادن مستعمل مرزا در بیع سو داد و محو
 اسر حیل گرد * سران کا گر آئی و دہ طعام
 : خای لقمہ کی کہای وہ دسام : نو ہنس اتہہ خائس
 اسکا و دی سا * مارس ہنس جہو ہی : ہہ سی کسا * سا ما *
 لغت ہنس کسا * ارد سجدہ کردن مولف گوید : نہ ہر
 * گہہ در ہنس ہستا چہی گہہ کیج حرم ہنس *
 ای عین عرس نوی مسمی حو ما * ما * مانع مانع ہو خانا *
 مراد ار سگہنگی خاطر ہہ اس گوید : کس نہ رہی

* سرام لسا * بالکسرو سکون مهکاه معنی آسودن و شست
 گد را بدن واس سرد را معنی حال آردان خانه سردوس
 است حمه فاسم گوید * دل سماء پس اُس ر لف کی
آرام لسا کر * ک سام کو لو مرع لو سرام لسا کر * لسر *
 معروف ششقی و می مراد صافی آشفته فر مابد
 * سر کا آ سعه هو ما معه * اری سارا عالم
سحر هو ما سرای * در مخا وره فهر امعنی فرد دگاه
سعمل مولف گو ند * ر ما عنی * هو ا حار تو
رم من سری * آج ر هنا هو گو سته گسرو لکا *
 * ا کمان حانس سر آئی سام * دور هی سرا
فهر ون کا * دن هنا حاما * کما ه ار توس تور
 که در ا مام هنا رو ر کند عوام گرمی دانه کو سد
ه ا س گو بد * آس سی داع دکی سرا ما لو حل گنا *
 * کلر ا هول کی کما که دن سارا هنا گنا * لو حه نکر تا *
لوا و مجهول و حسم هندی کما ه ار مکس در یدن کالاب

مارا را سب محمد نفی سرگود * تالا بهن ایک محکو
 سنگ آج اور آبی ~ یسون کس ماہ کارح اوی ساما
 مال نکا ہووے * ما کد آدر سالہ احسا ط حیری
 لہ شخص حاضر کو سد و اس ظاہر ابر تمہ ہمان است
 کہ در فارسی گویند سر مو نقصان نشو داسنادی
 و مولائی حضرت در در ماہ * ای سامہ لو ہوو دسمین
 ہمارای حی کا * مان دیکو ہووے رلفو لکا مال نکا *

* حرف الہامی عجمی *

* مانی بی بی کو ساہ کماہ ارکمر بد دعاہ
 کہ در ہج حال فوب مکد مر را علی نفی محشر کو بد
 * راعی * کما ظم ہی دلمس لس سوسا کچی * حب ماہ
 لب حام کا لو سا کچی * انداہی سب محب
 کی ہون * مانی بی بی کی اسکو کو سا کچی *
 * مایون آگنادر حب کا * کماہ ار برگ در ری
 رح اسب در امام حران و محاراد در محل

[illegible]

فہم سہ فرمادہ * ۲۷ مئی ۱۹۱۱ء میں رہا رکھو گی یہ
 سہالی * ۔ طرح کچھ ان آندھوں کی ماؤں کیالی *
 * پہلی * لسم اول و سکوں فوجانی و لام سائی معروف
 درہمیدی مردک را گوید و سائی کا مارا کرنا خا ا دن
 اس کسی را در حسم مصطفیٰ خان بکرگ
 گوید * اگر آدے مری لہرو سارا کر دس
 ماہ کو سالی کا مارا * مجھار اس کہانی * نصیح اول
 و حسم ہمدی مالک اکسیدہ و رای ہمدی سائی مجہول
 رسدہ و سکوں لوں کہانہ ارصد مات برد اس
 اس مرزا ر دبع سودا در محو اس گوید *
 دیکھی ہی حب وہ لورہ وہاں کی طرف * کہاما ہی
 دانہ کہاس کی خاکہ سدا سہار * یعنی ارماطانی بررس
 می ادمہ * بی حاتم کا طرح ا دن در جواب سوال
 اس آروا وید سس ا دن کالتہ ہو کی سہما
 اور سب کہما * مگر حب آرو کی مات کو سدا نو پنی جاما *

اتمامی قوت و استعداد در اصطلاح اعم از سکه
 در تعداد معیون طاقب دآرام امام منرد و ما سوادت
 رودگار عدم اسباب و سبب دهد حساب مردا
 روج، ماند * نظم * احوال کی ہماری نکو نو کما صری *
 گندری ہی حکی حی بر سر ہی ہمہ حاسا ہی *
 آنکھو کی گرو سیری مرگاں کی ہی * صور *
 گویا کنار در با حس ہمہ کی آرائی * اور دل جو ہی
 لعلمیں سوا سطر ح کا ہو ر * ہر گروہ و دکی ہی
 ظالم نہ پہو تنہا ہی * القصہ کما کہون من
 گلست من زندگی کی * سچہ من بہاں سودا
 پاتوں ہی آنکا ہی * مائون حل حاما * وقوع محال
 در اسمال سرحس در سحرالسان سمار
 قحط سالی لکھو آورده * عربون کادل سائیکلی نگا *
 لوگل کا ہی مائو حلی نگا * مائون نکالی * گو مائو ارحد
 اعتدال بیرون داستن اسب حضرت درد

مولا گوید * حب عری ہو او کہیں را بہ ہمار *
 ہمان درد دسی ای ای سالی ہر ک گئی *
 * ہمار سی را بس * کہا کہ ار طول سہای
 ، صحت سجاد گوید * کہ طہر ج کو ہکس نہ
 گداری کی نہ ہمار سی را بس * مانی نہ مانگا *
 در اول صر سمسر رحم کاری خوردن و معائن
 دادن سمسر گوید * را مہی * جو حسی مای ما کہانی مانگی *
 ماراہ عدم کی کچھ نشانی مانگی * د کہنا سے اوسی
 ہوا سی سمسر نگاہ * کا مارا کہی نہ مانی مانگی *
 * مایس لکاما * فصیح اول و لام مای معروف
 و فصح مای ہدی و سکون یون در فکر محراب
 کسی نودن سو اور ہجو سحر مانی خالصاں گوید
 * مان ما کو جو دیکھو ہر کی نظر * محسوس کہنا ہی یون
 وہ گدی حر * تکی سرف کی گہر نگا و نگا *
 اور مایس سرا کوا و نگا * بولی مانی گدراں کر بی *

* دست هر حاما * سای مجهول و سکون ماهندی مراد از
 سک طرفی ماکسان است محمد حاتم گوید * اند لوئیس
 دنگه کرانکو اهری هس رست * دست انگاه
 هر اکل برتون مری هس رست * مخفی ماید درس تهر
 حنست معنی اصطلاح لطیف دیگر که عبارت از
 نه اهل است کشتند آمده * سما * مکه سمرادل
 و سکون مهمله و یون مالک کیده حنگی ماس
 مخصوص در عالم عین حصر در دفر ماید *
 مرتا هس هون کچمه ماس اوس سحت دلکی ماهون *
سما هون آ اهی کم سحت دلکی ماهون *
 * پامی می سما کر ما * کمال فصیح سودن مصحفی گوید
 * هم بی رور وکی در ماکرد ما * ارکومانی سی سما
 کرد ما * سما هر کسی * فصیح اول و سکون
 مهمله و لام سهای معروف رسیده کتاه اران است
 که در حالت عیب سراجوال شخصی اطلاع شود

طاهره بی آت خاص سی اسکی طش * الی
 ۱۰ کی با بود هو دسی * سالا هو ما * در اصطلاح
 ارادان کاسه از حبس سی بر پس آمده مولف گوید
 * اری می پس نوی آکو طدی و ان ۷ کا *
 گه ای ص کو کپی پس مری آح سالا ہی *
 * پس انداز * نسخ اول و سکون همکاه ایچ
 بعد از صرف نگاهدارند و در کار سه آرا ما
 نوکل مامد که در امام عظیم نگار آمد محمد لغا گوید
 + یہ گل اندام تو عربی می یک اک بار کر س *
 کام پس رلف سی کاکل کو پس انداز کر س *
 ساند دالست که حرف حد ما متراج ہی
 محظوظ الکرک در زمان هندی بر اسه علمده فرا
 یاده اند و در ملاحظه هم متفاوت گردید چون * ما *
 که مفهم بر دو قسم است اگر مای ماری
 نه محظوظ نشود * ہی + خواست و حی و لغات

کمانہ ارکمال محروم اسباب ہر ایک گوید
 * ہوا ریس در ارتعاج سی معلوم نہ ہمگو
 کہ نہ راہد ہی ایک بولی ملی گذراں کرماہی
 * پانلوگاد ما * کمانہ ارعالم اسماں محمد لعی
 - سرور ماد * بارہ طلب س کوئی کہ یک ہری
 تکس دے کہ تھہ رہون مانوگار کر *

* بانو ہمالا کر سوما * عمارت ارکمال فارسانی
 اس حرآت کرد * * کہ ستارہ کی سی
 حریر جرح آہ * * دمانسی بی سونی مانو
 ہمالا کر ہمیں * * پانی ہرما * افرار ر شحر مودن
 متولف گوید * * عسک کماہی نہ کسعان ہی ہمان
 پانی ہری اتر * اگر صورت رادیکہی مری چاہ
 دسحداں کی * * مار دھود ہوسی * کمانہ ار فرط
 اعتماد متولف در لغت گوید - طوف قدم سرس
 خدمت کہی * * مقصود دلی تمام اوسم لسی *

* بهاری بهر جویم کی جهوژد سا * دست بردار سمن
 ارا مری است که بر آمل ار عهد آن مصور ساسه
 کی ار ستر گوید * همی ادس سنگدل سی سوره مور آ *
 بهاری بهر به جویم کر جهوژد آ * خاک حاما *
 نصحت و سکون کاف ماری کسانه ارفع
 حیرت ناگهانی که دفعه زود دهد مراد ارفع سودا در
 قصه سالگره گوید حسن اسما که حیرت ماه
 سب خار دهم * یکسک دیکر لو یکسک و ده رد حای
 بهک * بهسو کا * نصیر اول دوم لو او معترف
 و کاف ماری مالک سده مراد ارفع سعه رومی
 معنوی مولف گوید * بهسو کا اسمد ر مکر آ ای
 ای رسک قمر ککا * را ا سافو حاما که خلاهم
 حگر ککا * اما ارفع دهم ر ککا * سایی
 معترف و کاف ماری مالک سده معنی بی شک
 آمده و بهکالکنا نظر دن من کسانه ارفع ر نگ حیرت

نوں بکری ہو * کہ گو مان مانو بس سب ہیں *
 * مارے گسی * کناہ اسعل ہمانی مولف
 راست * اندطاری مس سری کل کی طرح اہمہ رو *
 آہکی راب ہی گسی ہی کتی مار و کو * نہ کر رکھو *
 در اظہار معر صی واسعہ ما گو نہ سر سجاد کو بد
 * مار کا کاہہ نامس ہنگا عر * لوسف اما پھر ہیں نہ کر رکھی *
 * لور ماور نا * کناہ ار کمال قدر
 واحسانہ آب گو نہ * سر راستہ صحت مار و کی
 * وہ آہی لور ہی ہیں اور آہی حور ہی ہیں *
 * سکی جسی * مکسر اول و سکون نوں دکاف
 ماری ساری مچھول کناہ ار علہ سکہ کہ ہمایہ
 نہو ستی آرد و محار آدر محل مسج سدن سر
 مسجل نہ فالدین مصموں گو نہ * سری یہ
 خط کی دیکھہ کی ساری صحت ہیں * گر ہو کی نہ
 ہنگ ہی سکی راجسی * لولما لظہ و نمس *

کہ در مرید خود ناقص باشد حاجی گوید * مکس س
 دیکہہ کری کا * رنگ کل کا جہی نکا ہر نکا * ہسہولی *
 رفیع اول و دوم لوا و مچھول و لام سامی مچھول
 رسیدہ جمع آلمہ و ہسہولی دلکی و وری حرب
دل سر آوردن خان آرد و فرماند * سکائی سیج
حاکر سی م لور آے * راہی آ ہی دلکی
ہسہولی ہور آے * ہو ک ہو ک کی مانود ہر ما *
ہر دو لوا معروف و نوں عہ نکاف ناری کار
ما حیر ار ہودن و راہ ما خضا ر دس ہا آ گود
 * رماہ کے نار کسر ہی نہیل حاطر گل سی *
نصا ہی ہو ک اس گل سا مس مانود ہری ہی *
 * حرف النابی مستوطہ *

* نیل دکسر اول و سکون مائی م کشد کہ
مسمت ار اسام حبوب و در اصطلاح عرصہ
نکدم نیل ار آہم کم معبر خان گود نیل مس دل لی کی

سو همان هون کهسان * ملوون سی آگ لگی *
 کماه الکهال عسطو عصب سجاد گوید * سهند مکو
 کف ماسی سری لاگ لگی ہی * سن کنا کرون
 ملوون سی سری آگ لگی ہی * ملا داری *
 نام صحرا ئس که در اواح سرهند واقع واکسر
 و طاع الطرلی دران - ان فافله عارب کسد و در
 عرف حال اس لفظ عمومآر حمیع محل ظمرا طلاء
 دار در ارار بیع در محو کونوال وی اندطامی
 ساه جهمان آنا دگوید * دیکهی همی جورا
 حادری کی * سم ہی رهبری ملا داری کی * نای *
 قوفای مالک کسد و لام سای معروف معنی
 دسک آمده واس در سه محل استعمال
 دار دنگاهی در مقام طلب که صدای آن دلالت
 بر وجود شخص کند مرارار بیع در مطالع قصد
 سا لکره گوید * صبح هوتی جوگی آج سری آکه جهسک *

سجدہ نادر و معجزہ است حباب در در فرماند
 * روی کو سرے لولی ہی وہ لظہر و مس * اس گوہر
 است کی ہی رنی حمکی * مل دہر سکو خاکہ مجلس *
 ماسر اول و سکون مانی کماہ ارنگی حای مجلس
 کہ کبر مردم ماسر حس در مسوی گلزار ارم
 گوہ * محوم ماہ روان اسقدر رہا * کہ ہمکو
 دلکی بس خاکدار رہا * سای حال بی اس حس مس رہ *
 ہم ہستی نہ مل دہری کو خاکہ * ملوی سہلا بی
 لفظ در خوشامد بودن مولف گوہ * ہی نہ نامالی
 خون دل عاشق ہی کا نص * مہدی اسطرح
 تو ملوی سری سہلا بی ہی *
 * تہی اور آناں اور ہمیں ہوں کہانسان * در مقامی
 گوہ کہ طرف مانی سخن ساری کید و خود در اربع
 او اطلاع ماسد ہد آست گوہ * ماس نہ کی
 آگی مانی ہو سری خان * مہی اور آناں ہس

* لوہ کس کون نہ سہ کو پہو تر مرے *
 لی ہی جا کر ہمارے سی ٹکر + تنکی تر ما عورت کا *
 بے صبح اول و سکون مای عجمی و کاف ماری
 سائی مجھول کماہ ارسلان خاطر اوسے لسا ستر
 مولف گوید * مئی مس لکے تنکی ہی تر تی ہی
 د ح ر * ہو بہون سہی سرری ہو بہہ کل ایی رگر گئی
 تنی کی اوت مس سکا ر کہیلدا * در پردہ
 کار کردن سکا دگوید * مرکابی صف مس جہسکی
 نگہہ بون کرے ہی حوت + صداد ہون ستکا ر ای
 تنی کی ہتھی اوت * تنکما ہو ترے کا * لہجہ مس و
 سکون کاف ماری و رن مالک کشدہ کماہ ار
 جس مواد اوسے حساب مر رار دفع سودا فرماہ
 * طمس نی اند ہون دلکی نیی صورت نکالی ہی *
 * تنکما ہی تر آرا ہون کو ہون نکما ہو جوں پہو را *
 اما ر نوع دو سم * ہو ہما سہہ کا * چس سر جہس

دی خوشی می دهن آ کرد دل برد سک *
 و گاه در صحت و اسهال اسهال گردد دهن اسهال گوید
 * کرم سبب ماب آنگر حمکی ہی گردد اسهال ماه کی *
 کوه لرزگی دهن کراسه کوه کوه اسهال * و گاهی *
 ارمان موسیقی را از عمل نظم مال مستور
 ماست و در حساب در مالی های اعتبار
 شود و مالی ایک دهن سی سی دهن کماه اسهال
 ادا مریع الوقوع که دهن اسهال در عالم اخلاص
 سبب شکایت گوید دهن اسهال گوید * شمع *
 * کهن سبب که ایک دهن سی سی مالی *
 * حواهی حاه کرے هم ہی اسکی حاه کرے *
 * حرف التاء هندی *

واس بر رد و فهم اسهال اول
 * تکریمات سی سی * مقابل سدن مکی که
 قدر است معالیه آن ماست سر سجا دگوید

و در عرص مطلب کہ اَوّل اس لفظ گوید و
 من بعد بر الہام من مدعا آمد ممر سور گوید
 * کہوں یک باب من محسبی اگر حی کی امان ہاوں *
 * مجھی فرماں ہوئی دے مری فرماں ہو خاؤن *
 * حی نگہیل خانا * سائی معروف و کسرہ مار عجمی
 و فتح کاب ہندی و سکون لون کناہ ارسلان
 خاطر است ہذاک گوید * دل برہرار حرف
 ست کاب سی ہما محوم * کہہئے کو دیکھی ہی یہ
 کچھ حی نگہیل گنا * خان سرکہ لسا * کناہ ارا شمار
 ہودن امر لب کہ در حصول آن ہما اک خود
 مصور گرد در آگاہ گوید * رماعی * مداموا حب سیم جون
 دل ہی من سا ااک ممر کی عنصاری
 من حنا * کوئی اور نہ کہیل کہیل آما خاؤ * طفلی من
 ہی خاں ہی نہ کہیل من کنا * حی مار ما کسی حسی *
 مار مانہ ن ارا مر لب کہ معصایم حسی حرا

زَدَن اِسب مَرَحَس گَوَد * مُدْگَس هَوَحَس نو اِه
 نارهی سَمَی بر * لَوَن اور کی لو آکی وه مَرَه هَوَها کی مَدَهی *
 * حرف الہای مِلادہ *

شَعَر مَکہ مَسْمَل بر اصْطِلَاح ماسْتَد رَس حرف کَم سَطَر کَد شَتَه
 * حرف الھِجَم ماری *

* کَک * لَصَم اَوَّل و سَکُون کَاف عَجْمی دَر مَدی مَعنی
 ورن آمدہ و دَر اصْطِلَاح آکَم دَو مَر دَو سَر کہ دَر مَک
 حادہ ماسِد فِصَال عَلی خان دَر مَسوئی ر مانی مَعْنَو و
 گَوَد * سَد اَعْم کی حَوَس سَحْمَا کَر سَف * مَر ہ کَو لی
 مَدَهی ہَوَن اِمَا عَرَف * سَر کَسَی ہی رَنی ہی مَر خال مَس *
 کئی مَک ہَوَے مَکَو حَمال مَس * حَی مَس حَل طام *
 کَنادہ اَر مَنج و ماب حَو ر دَن دَر حَال ر سَک
 مَس سَو ر گَوَد * حَو مَسری قَد کَو د مَکَہی سَمع مانی ہو
 بَگَہاں حادَے * مَچَہی د مَکَہی اگَر مَر وادہ اِی حَی مَس
 حَل حادَے * حَی کی امان ماگَہی * مَعْد مَر آدَا اِسب

ر سرف خاه مومن خان گوید * حسی رومی ر سرف
 ہی کوی * حسی ہر مانی لکی دوس موی *
 * چکای دسی * نصم اول وکاف ماری مالق
 کند و دوسختی معنی نظم حلط کردن است
 و سر عوام مارا اسعمال کند سرف رید علی
 موروں گوید * حکای دی کی حسرائی سی حاما
 کما داس ہی * نگاہیں حطوف لری ہس مری
 ہمی انکلمان * حسی حاتسی * لفتح اول و سکون
 ماس عجمی و لون ماس معروف کماہ ارکمال ماعب
 واس مرس عمل عوام اسب مرار دبع درمحو
 طفل معطی گوید * مایکی گہر کی حات کر چسی *
 کرو گد ران ماروم ابی * چو لت کرما * و ران
 سخت مودن مرار دبع درمحو کووال گوید * ابی
 دروارے آگہی رکہہ بت کہت * کنی ہس اسبی
 گہر کی گہر جو لت * چتہ مکومس اُوراما * نصم اول

* سگارون سس گوستی ہی
 وہ او مار * کہتی ہس جوتی کا اُسکو سگار *

---

 * حامد کا کہت کرنا * کماہ ار طلوع شب مہتاب
 و بود ہا لہ روسی سر حسن در تعریف سیر لوستی
 بی لطر گوید وہ حسن اور وہ لوساک اور وہ شتاب
 * ر مرد سس جوں حاوہ آداب * کہی نو

 کہ شب حامد ہی آن کی * نکالا ہما مہ کہت
 سی دہان کی * و داس معنی لفظ کہت لطمہ
 حسدہ ناماں * نہ حکما * نیتو و کاما دس وہم حشمتکس بدن
 سال اول ہدایت گوید * نہ مکہ جو ہر آہ سی روشنی
 ہوا دلیر * کہ اکبر اس زمانہ بدیع ماکاری حکمی ہس *
 و دوسم بولف گوید + نہاہ استک ہی کچھ
 ہس حمہ نہ گرم ہوئی * آئی ہس لحت دل ہی انتو
 حکم حکم کر * حل * نصیح اول و سکون ثانی
 بد و سعی مصطلح کی دفعہ نہ ہی دہر نہ در اوہ

و سکون مای ہندی و کاف نازی مکسور و نختا;
 نو او مجہول و سکون نو ن کماہ از احاطہ است
 کہ طرفا اہل ملاہست کسد و ہم در حائی مسمل
 است کہ شخص را ماطاف التحیل ماکام نگذارہ
 ہد آست گوید * آہ و فغان سہی نہ کہنی عہد لب کی *
 بلبل کو گل بی حتکون ہس ہس او آد ما *
 * چور لگیا سماع کو * کماہ از رود گد احس سماع
 است کہ لصد مہ ماد سد نصی ما و سد و مل ارد و ف
 معمولی تمام شو د محمد میرا تر فر ماہ * د سد م کچھ
 گہا ہی چا ماہون * سماع کی طرح د لکو چور لگا *
 ۶ چوتی کا ہوا ایک حسر کا * نو او مجہول و مای
 ہندی مای معروف کماہ از یکسانی ان حسر است
 حنا کہ در فارسی گل سر سہد چو اسد سر حس
 در لغت حمدید ل سہر کہ در ہندی آرا چوتی گوید
 ہمیں اصطلاح آورده و فی الواقع حالی از لطیف

اس ہنم اور ہمان عالم اسب کہ فارودہ سرح
 و ہر جاری گوید حال انکہ فارودہ علم سستہ لول
 اسب و سرحی آن کناہ اور گ لول و ہمنس
 مطہر ہر جاری سب ملک آسب آن جاری علی
 ای حال سب اصطلاح مد کو را کلام سر صاحب
 ماد سبہ * ہری گلی سی سب ای کسدہ عالم *
 ہراں جاری ہوگس خار مائسان دیکس * حرا تہہ اکراما *
 حاموس کردن حراع است مولف گوید * ہری
 مس صرف سدی ہر داع کون ہون * تہہ ا
 لرے ہی ہر کوئی و سب سرح حراع

* حرف الحکم ہدی *

اما از نوع اول * حملک * نصیس و سکون
 کاف ناری کناہ ارددن ہری کہ اردور محسوس
 شود و حو مفصل مدطر در ماد مولف گوید * سحر *
 * اُسکی حملک سی آنکہ عسب ایسی لڑکی *

و دو دم معنی خلف سال اول مؤلف گوید
 * حل سی سرور ار و طاب و تاب و توان +
 حلی ہی تری سہون مس نیک حل برگہی *
 و دو دم محمد نقی سرگوہ * آوارہ سرے ہو نیکا
 ماعت و در لب ہی * کافر ہون اسمس ہو وی اگر
 ایک مال حل * حرح حرہا * کناہ ارضفا و موروی
 تقطیع مادن و خوش اسلوب کشش محمد لہا گوید * سہرہ
 اسکا صفائی نری بلوے کی ساوے * حورستہ ہرار
 اسی نُس حرح حرہا وے * حار یای * حرد لب
 کہ برای خواہن موضوع و آن حار چوب مادہ دار
 است کہ برسمان ماعد و معنی اصطلاحی آنکہ در
 و دہ جنگ خون کہہ ورحمی را بران اندازد برس فاس
 در و دہ مرہ اہل نکر مراد از سہار چار یای
 کو ماستہار رحمان دکشگان اسب در صورت
 طرف کای مطر و بسمعل گردیدہ و طاہرا

کناه ادا لب که معنوی حضور عاشق نادگری
 محاط شود محمد فاسم گوید * گندمی رنگ جوهری دماس *
 مسری جهانی به موک دلباهی چهره ناما * سای مجهول
 و سکون رای هندی و یون مالک که به ده و معنی
 ستمنمل اولاسه سمح واکردن و ناسار راه
 شوجی و طراد محاط شدن لوات امار مات
 محبت خان بهادر سهار جنگ دام اتصاله و عثم
 لواله فرامد * کسی سی گو خدا پس سبل مار سار
 هم لکس * درا چهری سی ملی پس ملالی حکا
 حی حاهی * چهرک کر مینما * مکسر اول و نیمه
 رای هندی و سکون کاف ماری سالعه در لعل
 حس خود کردن اسب در حالت فروش و قمار آ
 کناه اماره فروشی یکی آرسرا گوید * هوکون
 به حسن مس گرم گل کانا را * سدم حاسم جو
 چهرک کر مینما * چهری ملی ام * لاما * لضم اول

کما ستمی بقیہ ہم برہ کلی سہی بر گئی * و گاہی ستمی
 فلکس دوستی ہم ستمی سر حسن در لہر
 کہار ان ناکی بی لطر گوید * کہار و یکی در لہر کی
 کورسان اور او یکی دی مارن کی ۲ سورسان * مدہس
 پکتر مان ماس کی سمر اور کا جو مدہس حسن سہی آوے لطر
 وہ ۲ ہو ماس سہی کی موتی کرے * جہانک حسن کی
 ہر ہر دم بر ترے * و مہمی لہر رگئی ہر ستمی
 و سمر و اسب * جہانک اور * لہر اول و لام مالہ
 کندہ و موحہ نو او مچھول و سکون راہی جہانک
 جیری را گوید کہ ہماست در حاس ماسہ ہم
 در مقام ماسہ سر حسن آورده * ہر اردن ہس
 اطراف مہن مالکی * جہانک اور کی حکمگی مالکی *
 * جہانک جہل * سر ہمس معنی اسب لاکس اہس
 ہر دو احصا صافندہ در مار دارندہ ما جو ہر و سہم
 در اماار نوع دوم * جہانی ہر موگ دلہا *

چهره رانی مصطلح آرد گوید * ماه روکی ماس خاکسی
چهیخوید ره چهره رانی * گهر خلا عاشق کاان لوکا

کما تو نا هوا * جهانی گد رانی * کاف مارسی
ودال نهماه کما از مبد بدن بستان عورت است
در انا م سب و اوایل جوانی هداست گوید
* نو بهار آبی هی حن عهد ستاب + جهامان
کلیو کی هی گد ز انسان * چون صمر کلی در هندی
مخصوص ساست اس جمال مده سب اس
تبه حالی ار کشت ماسب سهت کما خاندنی کا *
نکر و فتح مای هندی و کاف ماری و لون مای کشته
کما سب اسب ار لو سب هما که کمال صفا
ماسد سر حس در سحر انسان گوید * وه جهنمی
هوئی خاندنی خا کا * وه خار کی آمد و دتهدنی هوا *
* جهانی / تسی * کما سب ار گهر چون سترن اسب بر حال
در دسده هداست گوید * طاب هی کسی سرح محسب کی

و رای مهمله سایی معرود گوه سو فستدن و تحمل
 و دریدن در طلب مد عالمولفه * دلائران مره مس
 تو مار فابل کنی * بر تهره استاد را الو جهری تیار دم لی *
 و من حنط اللفظ تحقیر طالب ظاهر است در بمعنی
 * چاهچهودر * مامی ایست یکی از اسامی حشر اب الارض
 که مار موسس حر و بر ماستد چون در در مار حلی
 سرع دارد در من اعشار آستین ماران مام
 یکی از اسامی آستینای فرار داده اند که او میر
 و ف آستین گردن همس حالت سدامی کند و در فارسی
 هم که همس معنی موشک آمده کاف در کلمه علام
 تصعیر است طعرا گوید * جو موسک واکند آهم
 گرا آستینای شوب * نو در دست مرگان
 هر طرف مهبانی استکم * و موسک دوانی
 که در اصطلاح فارسیان گناه از آستین اندازی
 اهل لغات است همس معنی در هندی نیز چاهچهودر

چون آلودیدن سمشراست فصل علی دانا گوید
 * کجائی چون کوس رود سری اوسکو فادہی *
 * رگ گردن سی سری اوسکی سحر کو علامہ ہی *
 * جدا جدا کریمہ * بد سوار ہی دسند لب
 اعظم ار سکہ دسوار ہی راہ ماسد مار عالم دیگر
 محمد ہی سرگوید * ہر کام سدرہ ہی سحالی صحت کی *
 کعدہ ملک نو پتہ بھی لیکس جدا جدا کریمہ * خاک چہما *
 کناہ ار کمال آوار گسب درستی و ملاست
 مولف گوید * کہوں خاک چہما ہی دلا کو کو عت *
 سل صبا ہی اوسکی بھی حو عت *
 * حالاکا گھر * کناہ ار ماس و آرام گاہ محمد حسن
 محسن گوید * دل دینی پر ہی حتی لو کرد خان حراہ
 یہ عاسی ہی تسبیح حتی حالاکا گھر ہیں *
 * جدا کی مارے ہوما * کناہ ار مدھی و مد طالعی است
 سند عدا ابو ہی عربت گوید * مدو کی ہم جو یہ

رقم کی * سس حال سرایت گئی جہا ہی ہنی فلم کی

* حرف الحاء مہملہ *

* حال حال حلدا * کناہ است ار سری ر دنا

محمد نقی مسر فرماہ * حاس ہیں فرس رہ سری م

حال حال حل * ای رشک چور آد سو کی سی حال حل *

* حرف الحاء معجمہ *

* حاک د آلی اک ماب یر * کناہ ار اخفای امر دست

کہ در افای آن انواع رسوائی مصور ماسد محمد نقی

گوہ * قطعہ * گر دمل کناہ کو خوان * اس ماکو

سہہ سی ست نکالو * مہان ہی ہما ہی حون عاشق

* حانی دوا اب ابہ حاک دالو * حرست کی

پلو حبی کسی سی * طریر عقیل و محتری اوس

و محاراد دہر حاسم حان آرو فرماہ

* او حب کون حون سی حا طر حب کی *

آئی ہما حکو حر ہی سس کی * حون حاسا ملو ارکا *

طاس و در ناخام نامدار سبب لفظ حشر
 که سبب نامومی نوان که دمی علام نامهان عطر
 سماکی الود سبب دارد اگر کوسه که حشر عطر لطافت
 سهو که کسب استعمال ارعالم میل اعتنا
 باد و در میل تصرف خارج سبب گوئیم اگر امر
 و مای معطوف می برد الیه نام نوسه موحه می سه
 لاکر چون نفس مهمله و طای خطی است هر آینه سکون
 اوسط ما و معیه احسب می طرف لطیف
 همان است شامل و حق التامل *

* حرف ال دال مهمله *

* دل من گهر کراما * حصو صبت نه اکر دست
 اسادی و مولایی حضرت در فرماد * شعر *
 * مار سهرابی نواب در گد و گری *
 * کوئی حان حاکم کسی دلس گهر کرے *
 * داس نکالی * مد و معنی مصطاح یکی کما از عجز و

سنگ دھماکی مارے ہنس * سو ت کو ہا و ہ
 ہیں ہم حد اکی مارے ہنس / حد ا کا کرے
 در ا بد و ماس عمر ماگو مد محمد فاسم گو مد ہنس جا ما ہو
 کعبہ کو اب دم برسی * ہما ۱۷ ہی دیکھوں حد ا کا کری
 ۱۰ حشر عطر ۱۰ سما ۱۰ لفظ ۱۰ مرکب فقط بمعنی /
 موضوع اعظم از ہیکہ حشر حوش ماسد ماموح
 سجادگو ر * ماد صاسی ۱۰ لفظ معطر کی ہم ملک
 مد ہوئی کہ ساجی جس لفظ حشر عطر ۱۰ موالف
 گو مد حرکت طاسی عطر کہ در رکس صرف مسائل و
 مجموع واقع سدہ اعنی در لفظ در سرا بر عس می اد
 و ترس مط معقول فاعل مفاعیل فاعل در صحتہ
 لفظ گرہ برود سجدہ ہر تہ اس سب علامہ مافر
 مردع ۱۰ اردو در ۱۰ ماد اعلیٰ ماحس وہ سب لاکن
 در سرجوں مہرم صحت لفظ سب اللہ محام
 گھماگو اسب معنی مائد کہ عطر بمعنی طب بکون

۱ بعد از تمسک در المیهم کرده که سحر دماغ معما
 ۲ رادی الرای خصوص ص به حاصل می شود
 و حاجت مصرح و اظهار دارد * دگون را کوراب کانا *
 کسانه ارکمال اسعرا و را مری حنا که کوسه فلان کس اردسا
 و ما و بها محسراست مر را علی یعنی محسره گنده * راعسی
 * کنا که بی کسی محسرس کون کرا دفا *
 * بی جواب و حوس دها من بی سوب و حنا *
 * دن را راب حنا را لب و راج سس نظر *
 * حانا پس آه ن کون را راب کوراب *
 * دانسون رس مکر بی * اوقات و سمر و
 مانگه سی گد را ندن است و محاراد در محل دیگر
 مصرع ماب هم ص محمل محمد یعنی سمر فرماید * مطاع *
 * دیکه او کو بی سی سیکی دم سی گنه او کهر کر *
تدی بی آرسی بی سو دانسون رس مکر کر
 * دور دهور کربی * کسانه اسعی و ملاس

سحاب و دگرگی در خلل حدید ن سال ا دل
 سر سجاد گوید * ر لهو یکی حاسم سسی هس اوس
 ساهه آکی مال * دساهی ساهه عاخری سسی داس
 س نکال * سال دو سم سر سو ر گوید * سراد *
 سن سورعت دیکهه کی حیران هوگا * حو او لکا حمال *
 * دل رلف سس السحهی گلر نشان هوگا * ملی به و مال
 به حال سری هی سسی به سکی هس * آمان کما *
 هساهی کناست سالان هوگا * ملی به و مال *
 * دو یون و د ملی * ما عفا دعوا م کما ار
 و دست که ناس العصر و المنبر ماسر سر حس گوید
 * نه لنت اسطرح سهر بر رلف کو بهر اکی ای عالم *
 * در ا دتبه شقه لوا و دم که دو یون و د ملی هس *
 و اصح ماد که در بخار لاف و روح سه و افیع سه
 و شام و سحر که سه سه اسب محمد و د لاکن
 کمر استعمال که بر سه جمهور سه عمل است

اسمر اچ بودن حقیر علی حسرت گوید سحر
 حگر کر خاک فانی دیکها بها * جو جو حماسی که ازل
 دیکها بها * و سنا * اصطلاح آمدن هر دو لگ
 فاحه کمرس در محو سعلین گوید * شمر *
 بود حصم گل کر سعلین نی کنی * نو بهی پس رمی
 و سنا * دنی * قصور سقوط عین سعلین
 که در لفظ است بحسب لطف معنی معاف کردم
 * دن هری * کسرهای هندی کمانه از لغت امام
 محو است آرد و گوید * و در سید که طرف سی
 هوا طالع آرد * کسان دن هری که مار گانده هر کرم هوا *
 * دل آردا * نکات فارسی و دوا و معده له
 و سکون رای نهاده و دال مالف کشیده یک
 لفظ مرکب است معنی رهبره که آریات سماع
 و حرات را اهل بیت آن ماسد محمد حاتم گوید * سحر *
 * نظر آماها که بی ساکنار دح سبرون کو *

، طاب مد عاشق گوید * بهمانه امک چاند ہی
 گرسس مس سہ حضور * کرناہی آداب ہی سہ
 آگئی ، و قد ہو * دل دَوَ حاماء کمانہ ارعسی
 طاری بدن مواف گوید * عرق آلودہ او سکو
 ، بکھہ کر کو بکھہ دل دَوَی * طرا دِ حس
 کی ہی موج زن او سکی سسی مس * دل چلنا ملان
 طبع را گوید محسوس گوید * کت دل سخی ہی
 اوس سی سی سی سی حلی * وہ رتک
 جو رتہ فرستہ کا دل حلی * دل میچھی برتا *
 معنی عم غلط سہن سکھل نہ سخی گوید شاعر
 ہمسایان ہر حد اکا کل ہی کا کہ او سکی دکر *
 * میری مایون سسی را دل بومرا مستی ہی برتی *
 * دل مانا * رصای خاطر در ماس ماچی گوید * سعر *
 عمم ہیں کرد لیری سسی دگولہی حاماہی وہ * ماس
 میری س نو آماہی جو دل پاماہی وہ * دل دیکھنا *

عاطی ہی سترهٔ خط سنی جو کہستی باغ نگا * میان نہ خالد سنی
مکھری کو مری داغ نگا * درود نو ار دیکھی *

کسا نہ ار نہائی و شدت اندطار ہد آب گوید

* اندطار مس مری ای عجب صورت ہی *

دیکھا کر ماہون مس گھر مس درود نو ار کی شکل *

* دن ہری * بفتح مای ہندی ادقانی کہ برج

وصوت سر کرد ہد آب گوید / سمع آسا

مام سب رود * ہم ہی ایسی دیو کو ہری ہس *

* حرف الہ الہدی *

ار لوح اول * دیوان دہار ہوا * رست

آرا سن و تکلف بودست مولف گوید

* خط کی آئی سی دیوان دہار ہوا کہرا *

* آب اکون نہ ما و سگی صفائی محکو *

* ہس * نصم اول و سکون یون معنی لغوی

ارادہ چاکہ سر گوید * ستر *

* کاماس که به وصاف کار کهسایهی دل گوزدا *
 * داب ر کهساکسی چسبر * در کس حسری
 ماندن مرار بسج سودا در محو کو لوال گوید * سمر *
 مال صدق من رهی کس بهاب * تر کی
 لون به حورو نگاههی داب * و ماحی مبر گوید سمر
 هس سوخته تراحمه دیدان ماهر گر * بکسی نواله
 منی کو معی دات ر کهسایهی * دل حوراما *
 طرح دادن در امری اعظم از سکه محس ماسد
 ماند و راند منی سودا در محو کو لوال گوید * سمر *
 حره کی ح مفسد دن به کاماهون * دوب بر من بهی
 دل حوراما هون * دیر دیر حلما * لغحنس کسانه از
منشعل شدن آس است مرار قبع در سوی
 گر ما گوید تسک هوی هی حس گهری دوهر *
 لگی هی دیر دیر حلی دهر * داع لگنا * عاص شدن
لش اب بر بهری په آ س گوید * سمر *

سندن جسم موحسن سر سو رگو مد * سمر *
 * انکساری، یک سی ہو کر حی سی ہر کلی سے سانس *
 کس تکا ر انداز کا ہمہ سرنی آوار ہی * ہر ت *
 نصیح و رای ہندی و کاف ماری اگر جہ فی الجمع
 این ہم اردیل دہر کاس لکن خون سر
 در محل طبع لہ آید و معنی * صدر لہ * خند من و نہ
 اران معا و سہرہ مولف گوید * سمر *
 مازکی ہر کاسی، ہس * کما کہون اُسکی دہر ک
 ۱ سی، ہس، ہر کا، ہس و معنی مستطیع گاہی معنی
 برس و خوف مستعمل کی آرا ستر اگوید *
 سہ فراں کی دہر سی خان خانی ہی * ہی ہی صبح سی
 دہر کا کہ را آئی ہی * و گاہی ہی * پندن مولف گوید
 ۱ مطلقا آرام آما ہی ہس، * بطرح کچھ دلو
 دہر کالگ گما * دہر مارا * در محل مصحح
 و محضر مستعمل لکا آرا عالم فحس، * دسام

* اند لون لکلی ہی آغہ سخن را یو کمو
 دہس ہی مالہ کو کسی دل مس اثر کری کی *
 و معنی اصطلاحی مرد و دم گاہی معنی صدای ہر
 کہ اردو رنگوس رسد مستعمل گردد و لہذا
 اگر کسی سران ہند در تعریف بی نواری کس
 مرلی کی دہس مد کو رکند و گاہی ارباب موسیقی
 ہنگام ہر مل را گد در محل سر آرد و ہر کد
 بر س داس در ہر حال سنق ارباب عالم مصور
 سدہ درت بر سر ہم کہ منظم رسد معنی ارادہ
 فوسہ اسم لفظ مالہ مودہ ہمس معنی است ہر حال
 اس امر دومی است و دومی لوحہ احس در می ماند
 من ہم ہم * دہاک رہہ حاسا * و دہاک ہو حاسا
 ہر دو لکاف ماری سبک معنی آمدہ و کماہ است
 از خلاف سدن لوحہ صدمہ ما گہانی کہ بر فلک
 عادل ص گردد و اعظم از سکہ از حلقمان ماسدہ ما

گناه آمی سانی و مان اوصاف و در گار مراد و می
 مایه الله تعالی گوید * مایه و عسرون سی مهر رس گو
 همس ک آماهی رشک ابکا * نه دهلای
 برنی می جهان و مدوی کسی ادهی کسی او دهری *
اما اربع سو م * د ک د کا کر س مانی کا *

لشس و هرد و کاف فارسی مد حی آ ج و ر ن
 سکد م که اکثر دز کمال عطس ا لقای می اده مراد
 رفیع سو داد و معرفت آ خاه موسی جان گوید * د ک
 د کا کر اگر کسی بوی مایه ادهی لشکاف کما حیوی *
حرف الدال معجمه *

* درس حرف م را خطا محی خاطره *

* حرف المراء همایه *

* رنگ مایه * لشیخ اول و نون عیای کاف عیدی ار
 حرف مادی بردن اب و محار ا سال اس مواج
 مایه آره گوید * کاهلی بهی را به سر گو مان

است مثال محمد عابد دل گوید * بهاری در به خود زبان می
 آسوس مکرری ' برگ نفس قدم همی می
 رس مکرری * زمین من گره خا * تکلف ماری و رای
 بهدی گناه از کمال مستل بدن و برآمد لب
 انعام اندکان نفس گوید * قاصد رعاسی
 سری لکه سر ما بهی سرد * دیکهه کر بخو
 رس کی باغ گره خا بهی سرد * رس برسی کچھ برآیا *
 خوف بدن از حصول امر لب که آمد
 و نوح آن سارید یکی ناگاه مسر و موف گوید
 قطع خاک بر کل جو نفس ناکی طرح *
 * آسی سرری من در آما * رس هوا اسادیکهه کر گو ما *
 کچھ رس برسی می تر آما * در کما * علامه
 امری کردن که فایده آن سارید موف گوید
 * دلا به خوشی حال می زرا او رانی لوی حیون رس *
 به هر کسی بر به در کما کمال حق رس بهاری سم می *

ہوا ہمارا * ہری روت ساری ہمی ہی رنگ مارا *
 * رفو حکر س آخا * حیران مادن مشاہدہ امر
عجب و عوام مارا اسد سراج الدس
سراج گوید * رفو گر کو کہان طاق کہ رحم
عشق کو تابی * اگر نکھی سراسر رفو حکر س
آخادی * ری حکتی * نفع اول پسند فوقانی
سای معروف مراد ار ماوری سخت و مساعید
رو گار مولف گوید * لہو کی نود ہی اسکو مس
ایک آدہ اب بیکسی ہی * دلا خوس ہو کہ تیری
آج کل ری حکمی ہی * رنگ دلیان * کاف
یاد سی کناہ ار احنا طی کہ ما مسون یسر شود *
ہدایت گوید * ہمار آی ہی مکو نیلو ہم دن سار ک ہو *
 * جس مس آج کل کر لو کلو نکی ساتہ رنگ دلیان *

* عرب الہای سحرہ *

* دین پکرتی * کناہ ار طر اصرا ار امری ہم بھی

گنا گونی اساسو چہ سا مگری * سوئی کی مکی سس سب کو نکالنا *
 کتاہ ارحس ملکہ و کمال رسائست ہد است
 گوید * ہما کام بہ ستر اہی ہر اودہ تعالیٰ * لاسوی کی
 مکی مہس جرائی کو نکالا * ساون ہری بہ ہما دون سو کہی *
 ہدام سک حال مانڈن ہد است گوید *
 * چون سہرہم اس اع مس کرنی ہس معماس *
 * ساون بہ ہری ہس اور بہ ہما دون سو کہی *
 * سہرہما * مالک سہر و سکون ہماکہ و دال ہمدی
 مصموم و لون اول ساکن و دویم مالک کدہ
 کتاہ ارساف سدن اس سرف الدس
 مصموم گوید * گر حرف حق ہمارے زبان سی
 کھوسی * احوال اسادیکہ کی خراج سہرہ ہی *
 * سہرہما * لہرہ کاک ہمدی کتاہ ارساف طلبست
 مولف گوید * و دکانر سہرہ کہما ہی سراسر کہما ماہی *
 کسی کا کہہ ہی گر سہرہ مالک ہر سام آدے *

جواب اس سوال

* سری کا والا * نوا و نچھول و لون سا رسد *
 کسانہ ار لقمہ نعمت محمد داسم گوید * * قطعہ *
 * ہم ردا ہون میں کس کل کی * آج ہمان
 کون آمو الا ہی * میں ایر ما گلی سہی جون برگس *
 + ہم میں سو ندکا گو والا ہی * سر جڑہ کی مرا *
 ہم سون خود کردن مولف گوید * سرخ ای لہو سہی سری
 دسار کر دگی * آخر کو ہم اکدن سری سر جڑہ کی
 مر دگی * سر مود آما * بدال ہری مرک ملاہی
 کردن و فقرا شمار ہون مولف گوید * جس ممکس
 رائی مد سہی اوس رلف مشکس کی * فامد راہو کی
 میں ہی اُسکی سچھی سہ مود آما ہون *
 * سو جہما سا کرما * نوا و سمر و ص و سکون جسم
 ہمدی و فو فانی مال کدہ اصلاح صواند مد
 یرد احس بہر جس گوید * کہون ندہ کی سچھی گوئی ہر آن *

۴ است ہی سان کوئی روز ہی تہہ اسکا سہ ہی *
 * سرم سی مای ہونا * عرف آوردن ارشمال
 و ظاہر ارجہ بر آفتاب کہ در فارسان مصطلح
 محمد فاسم گوید * مار س گرہ کی ارس را
 طبعی ہوئی * جو گہتا آئی متاعل سرم سے مای ہوئی *
 * ست گرہ ہو لیا * درہ نوع امر ماگہانی سہل
 طر کو مد محمد نفی سرم فرماد * ادس جہر کی حوی سے
 عت کل کو حمانہ کہ کون سگارہ ساحس را رمن لانا *
 * حرب الصاد مہملہ *

* صبح حسرتی * فرم الہب اردردان کہ علی الصبح
 بر حسرتہ و ہر تہ ماہ دسہر دیکہہ مرار سبع در ہجو
 کو نوال فرماد * سج سکی کو کدرا کس کی شہی *
 ملا مسجد کا صبح حسرتہ ہی * صفائی تہی *
 جواب دادن و مکام گداسس مولف گوید
 * خط کی آئی سی دیوان دلا ہو ایہ مہرا *

* سر سے کھس ماند ہسانہ دست ارخان شتس
 واماہ مرگ بودن مولف گوید * دیکہگی کوئی
 کو مکر و کی کا حاری کو * اب ماندہ کی ہم ہی لوہان
 سر سے کھس لکھی *

۲ حرف ال س معجمہ *

۱ شام کی مردی کو کک نک روئی * دردم
 امری کوید کہ سر آب آن عام غمر مصور ماسد
 کی ار سمر الود * ہنس کا دل رلف مس
 سر سوئی * سام کی مرد کو کک نک روئی *
 * ساح ر عمر ان کہ ساک ساو * طریر کسر و سحت او
 کردن اسب شمد نفی سر فر ماند * مار جس دی ہی
 مایل سی گوران ہی * ہی جورد ہی
 ہی سو ساح ر عمر ان ہی * سہدا سکسہ *
 ہی حرا و حید آب گوید * سمر +
 * سہد بیع ارد ہی ا سردام گہو ہی *

* دایمغان هو ما * لوا و معروف آد انگر لودن
 اب و در مدح و دم هر دو سـ محل هد آب گوید
 * اسک کلگون حب و داس هر سری عاظم ان بهین *
 * اس را سکی نو لک کی بهی کوئی طو فان بهین *
 حرف الطایر *

* طالم * معنی لفظی معروف و اصطلاحی کما له از معین
 و در فاسی و مسمی هر دو مسمک اظهر گوید
 * سر امان مسمی دنی رتبی کی عالم هو *
 * هرا سسر دکر ما هو کما که دن کوئی سـ طالم هو *
 حرف العن *

* عن * سی احـ و هرا احـ
 هد آب گوید * دل او س سی مسمی آکیده لک اسکو
 عین هی * ادر جوری جوری لظرس ملا سکو عین هی *
 حرف المعن *

* عـ * سی * هو * خا * کما له احـ ماک مستدن

آب کسوں = ماء لگی صفائی ہوگی
 لفظ بعضی قافہ مضطرب مرزا عظیم سنگ عظیم گوید
 « رماعی * اوائکی گہرس گہرائی ہوگی * اور عرس برس
 مک ہی رماعی ہوگی * چون آنہ آب ومان کی
 ہوگی سن عظیم * حلف = سدا بہ ہیں صفائی ہوگی ؟
 * حرف الیہ ماد معجمہ *

اس سرسل حد حرف سالی سارا آب
 * حرف الطای مہملہ *

اسلماحی سی مہ لال رکھنا کہتا ہے اور حرف واحصای
 ماداد آب نہ رگوید * گل ہمری زور گلابی میں *
 یہ سلمای سی لال رکھنا ہی * و دلس مہام
 و د مہ اری ظاہر منسوق الہاء در ماس مروجہ
 کہ کل آب اوہا آب ہارگاب افادہ وار رکہ
 مامعہوں دعویٰ بسا دی دارہ میں ہم
 رنگ بر روی خود می آرد در نہ ہی لارہ سے ظاہر

* ندقاست لونه بیگجه ہی مہارار گونی قہر داس ہو *
 * قرآن کرما * مالکس بعمل آردن امرس کہ وقوعس
 کمال لعجب حسد محمد نفی سرگاہند * سر سده ہو بہین
 طالع حورستد و ماہ دو نو * حونی بی سہری سہہ کی
 عالم قرآن کماہی * سو آہی سہی اصطلاحی متہ ماہ
 و حورستد مراعت لفظ قرآن سر ظاہر * قدم لہی *
 اقرار کر کمال طرف مانی ہو دن اعہ ار سکہ
 درصفا سک کامل ماشد ما لعکس آن فلدہ رحس
 حراہ گوید * گئی ہی ہر حسب کی س کہس
 ہم عرص کہ لعجبی قدم مہارے * ہی ہسن چالس
 تو لو خلوسس نہ سم ہمارے نہ ہم مہارے *
 * قرآن بر ماہہ دہرما * کما نہ ارفہم ماد کردن
 است اعہم اربکہ دار ارامری ماشد و ماد ا نکاد
 مولف گوید * قطعہ * جہیک سی سہ مرگاں کی اُسکی
 مصحف رودر / داساد لمس ہم اپنی ہی معلوم

و تسرگرم در آس عصب کس * شرف الدین

مضمون گوید * مضمون نوشتگر که سر امام حسن رقت *

* عصب سوزان است و گنا لکس خلا نوی *

ظاهر احاط محمد نفی سر در سن سحر دخل فرموده اند

که در مد کرد مالک خود بجای نام لفظ اسم

نویسد اند چه در اء طلاح اهل دعوت مخصوص

اسم مصطلح و در سن اعشار واقعی خالی بار لطف است

۲ حرف القامی *

* فلک کو حسرتی کی * کما به ال کمال عفت

و بحسرتی کسان باشد مرعد اند سحر دگر مد *

* سحر و در سن لطیف ہی سو ملک کو حسرت ہیں *

* جو رسید کبابی او کی فلک کو حسرت ہیں *

* حرف القاب *

* قهر و است * در مدح و دم برد و مصطلح محمد نفی سر

گوید * سب کچھ پوخوا ما ہیں انہی کو سکون دامت *

له شته و آتس رح حالی ارغراب سست
 * کفن پهناز کے تولنا * کما به است ارکمال
 دسانی در صط سس در حالی که امر عیب
 ساهد ذکر دسند عند الولی عرب گوند * سهر هو کر
 هو هو اشبح مرید اطفال * مردی سب
 بولی کفن پهناز قناب آئی * کان کانتی *
 سفت بردن است بر کردار ما سجاد کی
 مردار صبح سودا دل بد سفیر و می انطامی سهر گوید
 حص مارا کا جو سبئی سان * اوی بردک کے
 کات دالی کان * بردک سمٹ پنکاح در
 نواح ستالہ و کر مال خابست کہ اکبر را ہنگران
 و مسافران مدعی فطاع الطریق دران میدان
 بعارب می رسد و آس لعظہم در عرف حال
 میل ملا داری کہ در حرف مای منقوطہ گذشت عموماً
 پس معنی مصطلح * کالا مال * کما بہ اردو ہی

کرتے ہیں * کہ سری دہل سے جو مردم چشم
 اوسکی ہیں سکر * فہم کہا سکی جس فرآں پر
 نہ ہاتھ دہرتے ہیں *

* حرف انکاف ماری *

کہ کور مال بین خلیلا لگنا * کناہ ار خالست کہ در عین
 حصول معصود و دہد سخا د گوید * پتھی اگر حوتی سے
 آکر جس بین لہل * کور مال بین خلیلا اسالگی
 کہ اور حای * کرا کر خلیلا * نقیح اول و سکون
 فو فانی ار ہر ہی ر مد ن و نگاگی و ر مد ن سخا د
 گوید * خط کس واکے آج پیچی سے * ہمسی ملی
 میں حای ہی کسرا * کان کمرانی * معترف مد ن
 و امرارہ عسخر نو دمودن سند عبد الولی عرف گوید
 * ریکہ کرموی وہ مالی کانوں لی بکری کان *
 شمع ر و سمرانہ سب آس رجوکی ماکہ ہی *
 سہلہ معترفہ اینکہ سعلہ راج در محاورہ اللہ ماسطہ

۱. در مقام انکسار و مصداق فلسفه گوید مؤلف راست

* مس کون اور مہاری مرہ کا تھے حمال *

۲. کاتبوں نہ کیوں کہانتی ہو مجھہ عرب کو *

* کان میں سل ڈالنا * بحال در سماع

دکری ہودن محمد فاسم گوید * سور بردارہ یون

سی ہی حراع * کان ہن حسی سل ڈال ہی *

* کوئی اور ایسا * کہتا ہر معطل داس

ماکمال نی رنگست و معولہ افسانہ گو مان

ہند * اگر گوید کہ چون ناساد ملکہ را معصوب

ہوددس حدب مامور فرمودہد آب گوید * دیکھا

حراں کی روز جو بین بلبلوں کا رنگ * ہری اس

حسی ماعمس کوئی اور اسان * محفی مائد کہ در

وقوع اس ششہ شدہ ہر اصمیر ماست لادم

افادہ حاسحہ صمیر بلبل ہم در ہندی ماست استعمال

دارد و مراد قال در محالہ مکارہ و مخفرا و سب

را راست و کالا مال اسامی سمجھنا سکوکمال جعفر
 و دلیل دالاس مردار و دج در محو کو نوال گوید
 * جور کب ادس کار و رانی مہین * کالا مال اسامی
 ادس کو خالی مہین * خون کو نوال مدکور ہماست
 سہ فام بود و قوج سہ حالی ار کسب مدس
 * کاسی لوی * رحم مدی کاسس کہ عاقبت الامر
 مدام حسد ہد است گوید * دل نگا مرگان
 سے ادس کی راب دن رو ما کما * ابنی حق مس
 آب مس کاسی سدا لویا کما * کان ہونی *
 مہسہ سدن و عمر گرس مسر گوید * دعوتی
 چوسد ہنی کرہ ادسی ہمالکس * دیکہہ کرہسہ کو
 میری گل کس کان ہونی * کاسا سا کل حاما *
 کماہ ار رقع حدس کہ عمارت ار خار خار ماستد
 محمد نفی مسر گوید * مطامع * مرہی جو گل ہس لوساراہ حائل حاما *
 اکلا ہی نہ حی ورہ کاسا سا کل حاما * کانا و مسر کون گہ سستی ہو

[illegible]

* کولہ ماس کور ہو رہا * کمانہ ار احماسو دن
 امر دست کہ فی نفسہ فامست احماسہ اسہ ہاسہ
 مردار بیع در ہو و فی گوید * گہرین سسجی کرلی
 لچہ رکھی ہی مول * کولہ ماسین کور ہو رہی سی کما حصول
 * حرف اکاب عسجی *

* کاسجہری دلکی * کمانہ ار گرد خاطر شرف الدین مصہون گوید
 * ہی سہری ساری ہمالجہری ہی * ہی عسجی کی دلین
 کاسجہری ہی * گور سرگور کرلی * فاسم بر مقام دیکری
 سدن کلاف اسخفانی واس سر محض کماوردہ زمان
 است ماحی گوید * کمانہ کوی مرماہی اوسر *
 عسج کرلی گمان گور سرگور * گور ماحی ہو ما *
 عمارت ار کمال اکاوردنگاگی اب و محارآ
 در مل قرات سعمل عدا لہی ماما گور
 * سرے اروسے مرادل نہ جھتی کماہر گر *
 گوشت ماحی سے کہو کہ کماہر ماحی * کل کرلی *

اعتراف نمودن و مفعول بر تصور نمودن و دست
 هدایت گوید و او پس عجز و بیکی آنگی ای گل
 حواری و حبابی * گریان من مهمل اما دال کما
 مهمل لکی بسای * گردن کا دورا * یکی ار
 حرکات چهره ای معشوق است و خاصه از مردم
 طوایف که در عالم رقص مارا ده اطمار و تن
 ادائی که اس حرکت متعل می آید و کسرت عادت
 از بعضی مساجد هم و انفع بود اما ختمه اس لطف بردن
 از سانس من هم هم مولف گوید * کما سمع هی
 لسی ہی گردن کا عصب دورا * کد و می من
 مار و به و می من کللی

* حرف الکاف پس دی *

اما ر نوع اول * گهر حاما * کما ارحامه و ران
 بدن حقایق و معارف آگاه حصر ساده در است
 فرماید * هم بر امام مصیب آج بهر آبی نگا *

مدحی مغال اس سہماں کسہ محمد نفی سرگو
 * روی سی سرے ار کا ہنگامہ سر دہی *
 * آکھیں اگر بھی ہرین لودر ما بھی گرد ہی *
 * گلی کا ہار ہوا * گلو گمر سن ہد اس گوید
 * ہر لہجہ دل گل کا سرے ہار ہو گیا * گلی تر ما *
 سر ار ہماں عالم ستارہ و حد مدہا کھلے گوید
 * دست خون سے کر ما تکر نے اسے کا ہما *
 * کون سر میں ہمارے ماحن گلی تر اہما * گل کہا ما *
 آسمان لب کہ اکبری ار نو جوان عا سن میں در
 عالم لاف عشق ار فلو سن دروہ وانکسر
 واسال آن در آس گرم کرہ ہر نہ دست داع
 کسہ و ماعقاد جو دارن حرکت جسم ما سر ار حاب
 معنوق دار مد محمد نفی سرگوید * گل کہا ہی حکمی
 واسطی میں جسم را در * دوہول ہی نہ لای
 وہ سرے مزار بر * گر مان میں مہمہ دالما *

مر را مچیل سقبت سلمه الله تعالی فرماد
 * مات اوسر جوت نهی اسک کهلی سو کهلی گئی *
 * سرم مین اوسکی مس اسامی کو نی کر کهلیگا
* حرف اللام *

-- لوی لگی * نو او محمول و لون سای معروف
 کتایه ارشورده مس دوار اس که در امام
 رسات برد، لوار گلی عارض گردد شاه غزیرانه
 سر بر گوید * کان نمک هوا چون نیراحس سر دیکجه *
 لوی بره کی حصی لگی گل گسایون مسن * لال * اطعمال
 صحر را گوید هداس گوید * کچھ لو ہی لول عصی گل
 عدلب سے * کون سری لال کسان سری مہم بین
 رمان ہنس * و نسہ طفل عصی ہماست مروط
 و مودا بمعنی کلام مر را روض سر د مسوی گر ما فرماد
 * ہا سکو مانس ہر س ہتکی * طفل عصی کو لگ
 گئی حتکی * واسکہ بعضی ناداحب وہمان مدس

* مار گهر خای نگای وای گهر خای نگا به لطفه مانشو طی
 و مکتوی مرد و دافع * گهر سقه حانا * مارا رهمین عالمست
 سناست حضرت در دفس سره فرمایه
 * حسن سب کو نوی آنکجه او سها کردیکها *
 * مانه حنا گهر کی گهر سقه گئی * و طاهرا در اهل
 و لاس هم اس معنی مصطلح که سعدای
 اسمر فگوید * از سسیدگان کسی جو مانه * عاصب
 خود سب حانه ما * گهری مس لو لا گهری مس مانشا
 سخص سنوان المزاج را گویند موافق گوید
 * مزاج را گر سخی کاهمی جو خود نیکهانو هی مانشا *
 پس هی انکمال برده فاسم گهر مسن لو لا گهری مسن مانشا *
 اما از نوع دوم به کهنکا * معنی خار خار ساها ده
 عالم ساه مر را حمانه از شاه فرماید * گل کو می
 انک خار کا کهنکا * مینو نکو برار کا کهنکا * کهنکا *
 لضم کمانه از بهجت سدن آجوی داسمعی

ہندی و لون سائی مچھول کناہہ ار حالات اضطرالست
 کہ در نمسائی مقصود ماسدہ کمال مصراری قدر قلیل
 ہم ار مدعا آرد و کسد و بر آن دواعب و در مد محمد بقی
 سیر گوید * اس اسسری کی نہ کوی ای صامالی ہری *
 مک نظر نکل دیکھی کے ہی ہمیں لالی سری *
 * لیتا کر مارا * نصمیں و ہر دہائی ہندی مالق
 کند ہشتاد در در دہہ کردست سیر گوید
 سحر گاہ میں سحسی جو سم کہہ جھوتا * حسرتی
 اوس کو مارا آہل اما کر * لگا جا سہما * نکاف
 فارسی و حتم ہندی کناہہ ار آئیں افشا دست
 کہ خاصہ سافنس اس الفنس ماسد مولف گوید
 * ہوا دولت سے آنکھ رن ہنس کے اس سرار
 مچھسی دل * کہ ہی اوسکر اب کچھ کچھ لگانی اور سہما ہی ہنس
 * حرف المسم *
 * مہرہ مو را * کناہہ ار ممدونی و حتم پوسی اس

لفظ معشوق را مخاطب کسه حبلی مار مناسبت و
 گوید که در استعاره بساده فارسی معنی ا
 سمار حاطمی لفظ سمر واقع شده گوئیم هر ما
 در سیمی * لو * لفتح لو او محقق در ماه س
 در ماه ستعله را گویند و لو لکنی بهما در اصطلاح
 عبارات را میگردد که سب که مادی بر زبان دار
 خواه دکر معشوق بر زبان عاشق و خواه ماد الهی
 بر زبان نگار در حالت اجبر که عبارت از استاده
 ماسد سر حسن گوید * خون سمع سحر حسن
 مویکی عنم من * الله سی انوار لگی ہی اپنی *
 * لگ چنما * لفتح اول و کاف محمی کنایه از
 آسروش و احاطه محمد نفی سر گوید * گرچه آواره
 حوں صا بهین بهم * لیک لگ چلم کوما هس بهم *
 * لالی ترنی * لام اول مالف کنیده و مانی مانی
 مجهول رسد و و صبح ماء محمی و سکون رای

میر محمد حسن شاگرد مراد شمع گوید * فہل اکر
 کہی کہ سہکنا ہی ہو ورنہ * مرنوا کدم کی لی
 مہرہ نہ ہو ورنہ * مانشور نا درگی داناں * کماہ
 ارفاق طعام سب در مٹہ اور عمو ماد جمع محل
 صرد سہمیل ہدایت گرد * بہیں ہم ماس
 حرون دل و لحت حکمہ پیاری * میل مشہور
 مانشور مایہ اور گی دلان * مہرہ کی لوئی خانی *
 عمارت اور دس سہرم و حسان سہم لعی مہر گوید
 * آئی ہی شمع آگے مہرہ بر سر ی نہ کہ مکر *
 مہرہ کی گئی تو لومی لو کما کر گگا کوئی * مہرہ ہو ہما *
 حس نہ حس لرون میر حس گوید * عم کس ہو
 حس لو نہ مارہی جہی ہر * لوں اور کی لو آگے وہ مہرہ
 ہو ہما گے مہرہ * مہرہ کی کو رکام ہو * کماہ
 اور سحر و عالسا ہی ماکسا لست مہر جہد علی
 جہران گوید * جو بہیں او آہ کر چلا وہ مجلس سے *

الفب اعماد ساد مرار دبع سو دا گو نه
 * نه هول ای آرسی گر بار سے محو محبت ہی *
 هر و سا کچھ ہنس اسکا ہر مہرہ و نکہی کی الفب ہی *
 * مور کہہ * معنی ماحسرو ماقد رشتاس واس لفظ
 سر میل کوی اورانی ار مصطلحات اسا گو مانست
 ماحی گو نه * کون سد لسا ہی رلف کو ساری *
 د نکہہ محو کہسگی ن مور کہہ * مہرہ مانگی مو *
 نکاف ماری معولہ حریداران واس در محلی
 کوید کہ فروتہ احہ فہم کد بر همان اصرار دارد
 مولف گو نه * کل ماری محسہ نو حی فہم دلکی *
 مس بی قبل ای او سکی فہم مس کہی *
 کہی لگی سو دا نہ ہی گاہ طیش * مہرہ مانگی محی
 مو ہلاکسنی دی * موج آخانی * لفتح مہم حالی
 محاطر گند سنس عن امرا * در مادی سی
 دم مس دماخان ہاد * کسا حانی حاک کو کما موج آگئی *

* سہرہ اور حاما * حالی کہ ار فرط لفاہست و ہم ار
 فکر بر شمرہ ظاہر شود جرات گوید * نہ کون تہرے
 چہ پہ قرآن مہی محبی * حراسہ کچھ اند لون من
 سرا سرہ اور گنا * سہرہ ہر قرآن عمارت ار
 معانی سدن حضرت در و فرماہ * حسن من ماعیان
 سے محمد م کہی سے نہ نابل * گلو کی سہرہ نہ لون
 چہ ہی ہی دید دیکھہ سیم کا * سہرہ سو رہا *
 کسہ مای عینی و سن سہماہ حالی کہ طفل را
 پس ار گہر و دہد ہد آب گوید * تہرہ
 * دہس سے اوسکی سرادل خود رہا ہی *
 نو تکل عینہ کل سہرہ سو رہا ہی *
 * مار سچ کی راہ * کماہ ار کھی راہ محمد حسن کلمہ گوید
 * رکشا ہی رلف مار کا کویر ہر ار سچ * ای دل سمجھہ کی
 خانو ہی راہ مار پانچ * سہرہ دیکھی کی الع * العسب
 کہ دہا یں دو کس عدہ المواجہہ بطہور آمد و نہ یں

۱. حسبی به مربی نهیمن * سهره کانون الا *
 امر سهیل المحصل سرحس گوید * معجیل مکر
ای دل آنی تو لگابی و * مل حائکا توسه بی
کسانه کانون الا بی * مهره سی اول جهری *
کانه ارد شمام ملقو ط سدن و لسیل طر
مستحل السا السا جان السا گوید * گالسا دی گرا
کتر می هس * وا ه کسانه سی اول جهری هس *
ما هاتیکا ما * معاوم سدن احام کار در آغار کار
تو قوج عالمی که مستحل ما و اسد وار حملة مصطحاب
را مست محمد لقی سر گوید * هو ون منس سم سدن
سم کللی بی اک ما اوسدن بی مهر د هکی
ما هاسرا هیکا ها * حاصل معنی نصده قابل اسکه اگر
همس کچ و صفت مرد صفاک د مال جوا بی سدن
مهره جهر ما * کانه ار هم لوسب موقف گوید
طاف ن لوهایی حی جور اما همی * دل سر

لا سہمہ لکھی رہے حاما * سناک سدن در خالت انعام
 نظم ماسخطاٹ مر سہ جو د ہد آس گو مد * دیکھا
 اوسکی جسم و دہس کو تو سرم سی
 سہمہ اسالکھی سہ و نادا م رہ گئی * من مار رہہ
 نصیر برداحس و سحر و مال گہ را بدن ہد آس گو
 + ہنس رہا ہی اوسکی رلف لعبر * مس رہہ
 اسی من کو مار رہا * موم دل ہو ما * لعبر
 رفیق القلب لودن ہد آس گو مد * سو دل مس سیر
 مہرا آحر کو اوسکی رود ما * سمع کافوری کا دل دیکھا
 لوگو مامو ہم ہما * مر م کی ماک * شخصی سناور
 المراج را گو مد ماحی کو مد * جو کوئی کچھ کہی گہار
 حادے * سمع رو ہی ہمارا موم کی ماک * مرا
 کماہ اردل دادن و آرد و مد لودن اقصی القصر
 مراد فصیح سوہ اگو مد * ککی مرگ برای دل
 کبھی جسم بر ہر گر * ہب سار وئی انکو تو

خان طاهر گوید * مهر را لکھا به بند هر سوئی * حب سی
 نو سب کو جواب پس دیکھا * صفت لرئی *
 در مقامی گوید که دو کس را در اسه یک امر مطلوب -
 اصفان ناسد و هر یک بر عم نوداد طمار کشد سعا ب علی
سعاد گوید * مار سی جواب لرئی پس ،
 به هماری صفت لرئی پس * محمی مرون سی لولی *
 کما به ار آدام حصص و سبل مطام به مصطلح
سر محمد کاظم آوار گوید * کلا لویی سر کلی سی
دن هون * سب محمی دن سی لولی هی *
 * نگی تمسر * سب معنی مصطلح گاهی کما به
ار شخص صاحب حلال ناب و اطلاق اس استر
بر فقرای صاحب ما آید گاهی بر شخص نابا ک
و صاف گو گاهی عبار ار ناب معلق هر دو معنی
معروف و مال سو می سر سعاد گوید * شعر *
سرداری اسکی سی سی هو * به ار و

و خردنی بی او تنها ماهمسی * نه نونی بی نه ر بگ
 روی بی طش * نک مارگی آب بی سهم جسم ماهمسی *
 * سهم لنگا * کما نه از قرب حاصل کردن سر گوید
 کما حرف دلشس هو سر اصل خط مدام * اعمار و سناه
 سری سهم لگا گئی * سهم لکی هر خانا * محروم بر کش
 و روی باطع بدن یکی از سر اگر گوید * سر *
 * بعد مدت سری گوید سر خود خانا و ن *
 * اما سهم لکی هر و و بین خانا و ن *
 * موج ماری * کما نه از فار عالی شخص معطل
 محمد لقا گوید * سبیل سر شک اما سر
 نادر ماری * طوفان لوح بها گوید سهم موج ماری *
 * سهم با ما * نوحه خاطر در مادن حضرت در و فرامد
 * سهم بهما را بی اگر مانگا * نوبه سهم اپنا بی دکها مانگا *

* حرف الون *

* مند هر سو ما * کما نه از خواب را ح خوابه محمد

* حرف الواو *

* وادی پر اپنی آما * بر عادی ہو دکار کردن
 سر گوید * وح بن ہون ملا گردادی برابی
 آدن * محون کی محسن بن حاک بین ملاؤن *
 * وہ آنکہیں رہی * کماہ از لمر سطاوک مہر حسن گوید *
 * ا ب کچھ ہماری سال بہ نکاو نظر ہیں *
 * رسی بہماری ہم سہی وہ آنکہیں ہیں رہیں *

* حرف الہاء *

* الہہ نگانی * کماہ از سہہ کردن مصطفیٰ خان کمرنگ
 گوید * رمان شکوہ ہی مہندی کا ہر باب * کہ حوون بی
 نکائی ہیں محبی الہہ * قادیہ باب ما الہہ کردن ہر حد
 ار روی اصول قواعدی حالی ارعہ اکفا باب
 لکن ر سحہ گو مان حار داسہ اند * الہون الہہ لسی ما *
 عبار الہہ دسی اب در ردن جبری
 سہد عبد الوہاب گوید * سر اول گلہ واپسی سہا بہ لکشی *

ہارے ہنگی سمسہری * لظرون سہی گراد سا *
 بی اعتبار کردن اسب ہواف گوہ * خون استک
 لو لظرون سہی کسو بکرہ گراد لوسے * آنگہو ممس
 ہمری سارے ہرود کہ سنگناہون * سل بگرہ ما *
 مدو معنی مصطلح گاہی کہا کہ اردو معنی روزگار و اسمعی
 مرد اعلیٰ ہی محسوس گوہ * نہ رنگ دہ نگ آج سہی
 افلاک کی ہیں * اسہی کچھ نہ سم سہی
 بگرہ سل ہی * و معنی دو سم و افق اعتماد عوام
 مرد اسمعید بہر گوہ نہ ملی کی ہوئی مسری اور
 او کی بہر * ساد کہ کچھ مل آسمان کا بگرہ *
 * سحر * مالک و جسم مار سہی لواد محمول و سکا و
 رامی ہدی مدو معنی مصطلح گاہی کہا کہ ارمان کار
 و گاہی ارادہ کار و اس سحر جامع اس ہرود
 معنی اس سحر گوہ * حسب ادراستاس سے روہنگا
 کام گدرا * سارا سحر واد و اس نہ آ رہی *

کل کی ہوا کچھ اور تھی اور آج بھی کچھ اور ہی *
 ۱۶۰ پھر ملی دسا * کماہ ارہے علق لودن عرصہ
 مو ح ا نواع سعب ماسد مولف گوید
 دکو محسی سنگہ ل لی لون نو دکہلا دُن مرا *
 دُن ر ا ہی ۱۶۱ ا ہی سرا بہ پھر کی ملی *
 ہوا ہونا * کماہ ارہے تہن حصرت در در ماند
 ہر تاک ماک کی ماب ای صا * کوئی دکو ہم ہی
 وے مہن ہوا * ۱۶۲ کرنا * سما ح ہودن
 سر سو ر گوید * سس سری مول اوسنی کس *
 سحر سی ہر حد میں ۱۶۳ کما *
 ۱۶۴ ہر دہری رہسا ایک حیر کا * گایہ ار
 سرد سب مانہ ن حیری مولف گوید * حا ہو جو
 ہسو دست حاب سے ہہ دل * ایساو دل
 کیکا دہرا ۱۶۵ ہر رہس * ۱۶۶ مالون لول حامی *
 عمارت ار سراسمگی دسجو اسی اسب سر جس

حماکی طرح ماہون ماہ لنگی * ماہ ہر ما گو ما لقا ہ
 آمد سب * سار عبدالولی عرب گو مد * ماہ ہر ماہ
سری دہر کی حلی آی ساتھ * دیکھو طالع کی مد آج
سری ماہ پری * ماہ اتہا ما اک چس سی *
د س رد ار س دن ار ام سب س طہی خان گو مد
 * ماہ او تہا جو را و ر حفا سی لو * یہی گو ما سلا م
ہی تہا * ہو الگی ، کما ہ ار عمر مراج ہد است گو مد
 * بہری ہی سری ساتھ سم و صالگی * نکو ہی
باع دہر کی گلہ و ہو الگی * ہو ا ہری * نکس مای
ہندی و لون سای معروف کما یہ ار تعر اد ف
اعظم ار یکہ ر سای ہ حمص مدل شود ما لعکس
آن سنا معنی اول موتف گو مد * آی کی اوسکی
لکی حرا صا ہرے * خوش ہو دلا کہ آج ہماری
ہو ا پری * و سنا دو سم حضر علی حرب گو مد
 * شب مہر ما ی ہی وہ کچھ اب صبح سی ہے جو رہی *

که در دست اس ^۱ کجاست چه گرامی انعام صرف
 شد تا آنکه راه امام مافت و چه خرافات اوقات
 سرزد تا بر لو اندظام مافت ^۲ صحت اتمثال
 بر مجاوره دامن مس و صدق اس دعوی بر صاحب
 و مانان منقض ^۳ چه آمد در واح رحمة الی لوساها
 هم ^۴ کجاست در اس زمان به نجر بر رسیده در ساله
 به سن هیچ مرست مگردید * * * ^۵ مثنوی *
 به ^۶ کجاست فصیح سان * جامع اصطلاح هند و سیمان
 سمناس جهنس فصیح و عرف فصیح * مس و عن هی هراک کی تشریح
 مکاره لری حابر و سمنوع * واسطی ^۷ کی به هوا موصوع
 هر یک ابسی معامره هی رقم * مامس هوا میبارا ^۸ بهم
 عقیقه صمحه سان هوئی حصدین * اهل حنفی ^۹ سمجھی به مدق
 اصطلاحات دهانوی کسر * به کیس اسمس کهاکی خون ^{۱۰}
 بمقام خان ودلی کئی مالک * تب به تالک ^{۱۱} هوئی به ار
 تو ممر مواسکا در ستاس * اس ^{۱۲} گگرادی کو کری و قیاس

در گلزار ارم گوید * ہر ایک گل سے وہ پیوست
 دیکھی معقول کہ سری ہا یہ نالوں سے گئی اسول *

۲ حرف الہائی خجانی *

* ماری کت کرنی * لضم کاف ماری و سکون
 ماری ہندی کماہ ایست اور کت آستنائی
 کردن واس دور مرہ اطعمال مکینست سر سور گوید
 * راعی * لہی حکوی سی ح کہ بین بی اوسکی جتہکی *
 نو لاکہ تری خانہ سری لہکی * ہر داس لہی
 کہ مک کے ناح ہہ کہا * جل آج سی ہمی حسنی
 ماری کت کی * مافست * در مقام رصاد سلم
 گوید مولف راسب * ہوا جرد در دو عم ہر گرہ وصل
 دلہ مافست * ہی ہماست ماسا رہیں معیوم مافست *

* لہ الحمد فی الاولی والاخرہ *

کہ وہ ہست اس اقل الحنفیہ علم قدریم و ست صرف
 گردید و محبت فوہ لفعول رسدوا لصاب اند

معنی جهت استاده طایبان اس مفید و مختص است
 بعضی سایر معانی پردهندگان اس مطالب و معانی
 اران اعلق لفظ دارمانست عام الفص و عموم الفهم
 باشد و هر عامی و مسدی فوائد معنوی بردارد و حال
 اند دارد و دیده و زان مستجاب است که
 من اوله الی اخره به چشم الصاف در مسدی
 در مکتوبه و محال من صفت استهدف المماس الحسد
 سنگان ما عیسات آنکه هر خاصه مقصای شریک
 سهو و خطائی باشد از طعن و عمر نص در گذارد
 اسان برانکه خابر الخطا است و توه عیب
 حوی حلی ما را * علام همت آن عارفان ماکرم *
 * که یک صواب به نسید و صد خطا می کشید * و الیحد نید
 علی الامام و الصلوة و السلام علی نسیه و آله الکرام
 * و اصحابه العظام *

گمراهه کوئی راه نیست معذرا * سمر دهر ایک ہر گاہی مارا
 لیک صد شکر انکو ہی ممدوح * وصف جسکی ہو سکس مشور
 جو ہوا اسکا ماعت مالک * جسکا مارج ہی ہمہ صعب و محف
 جسکی ارشاد سی ہوا نہ حال * مام جسکا رہیگا ماصد سال
 یعنی نقاد علم امرا الملک * جامع خود و علم امرا الملک
 ہی سخن سنج اور نہ رسا * نہ رہی کی ہی اوسکی پاس
 بیشک اسکا وہ قدر دان ہوگا * حرکت اسکا را لگان ہوگا
 اکنون انسان دیگر حد فہرہ کہ از سہل مات اس کما
 است واجب آمد ساند اس کہ مصطحاب
 حضرت دہلی ماعتقاد را قلم بر سر اسما را است
 وسط ہمگن سعد و دشوار مگر تہ را سند اس
 ارکلام مورد نان ہمہ سہ در سن محضرت گردانہ
 و آن سر مسوع برد و نوع تخصی سک سستی و رخی
 سجد یعنی مانتہ ان نصرت حسب قرعہ مہیرا ہم کسد
 و آگہان جہر بطر بر مقامی لغزہ سجدہ الحمله محضر است

« الله الحمد والمدة که اس سسکه مادر الیسان

* سسی شمس الیسان فی اصطلاحات *

* هندوسیان من بالسماء ابلغ الیای زمان *

* متخاص لطافش مرزاخان سارح لست و حکم *

* شهردی سسکه مکر اردو دصد و سصد *

* و شمس من سحر السوسه علی صاحبها *

* الی الی سسکه در ماله ده فرجه *

« ماد مرشد آذواضع محله قطب نور *

* ار مطلع مطمع آذما *

* عالم ما س طالع *

* و صاحبس *

* طابع خاص و عام *

* گر دبه *

چند کلمات دیگر که در این کتاب آمده است